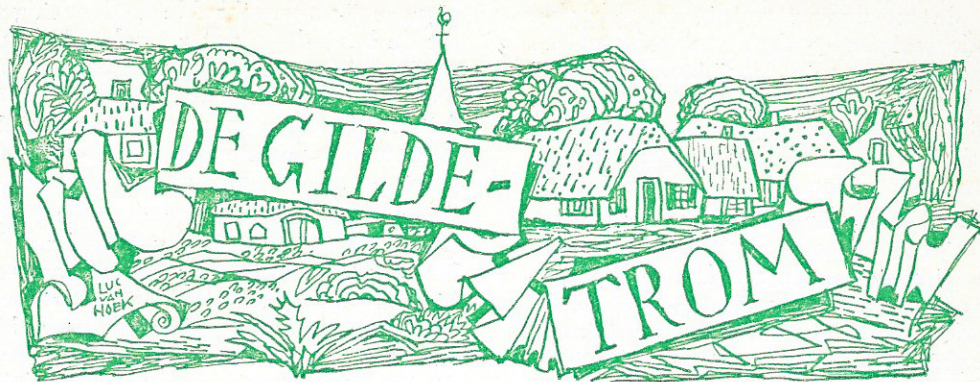

De toedracht van het Kerst-gebeuren...

Het meest aantrekkelijke onder onze godsdienstige feesten is ontegenzeggelijk het Kerstfeest. Zelfs onder de mensen, die ver van de godsdienstige praktijk zijn weggeschoven, blijft de Kerstviering, zij het dan ontaard en verwaagd, in zwang gehouden. En aan de andere kant heeft de blijheid van het godsdienstig gemoed zich op het Kerstfeest geworpen, om er zich bij te ontspannen in lied en festoen en in de ietwat sprookjesachtige opbouw van een Kerststal en uitbundige opsmuk van een Kerstboom.

Bij dit alles is het wel eens goed, bij volwassenen althans, zich eens te ontdoen van alle romantische bijzaken en met nuchtere zin de werkelijke toedracht na te gaan van dit historisch feit, het historisch feit van de eerste en hoogste orde.

En nu vraagt men bij een historisch gebeuren allereerst naar het juiste tijdstip, naar het jaartal, plegen wij te zeggen. Dan naar de plek, waar het is gebeurd. Vervolgens naar de begeleidende omstandigheden. Eindelijk naar de oorzaken of aanleidingen die het hebben teweeggebracht.

Om in dit geval aanwijzing te geven van de moeilijke wijze waarop het jaar-

tal is moeten worden vastgesteld, dient hier even te worden gesproken over de tijdrekenkunde.

In de alleroudste tijden dateerde men een bepaald geval met het aangeven van het regeringsjaar van een vorst of van de hoogste ambtenaar. In Athene zei men: iets gebeurde onder het archontaat van ..... Bij de Romeinen zei men: onder het consulaat van ..... en ..... Dat was dus eigenlijk geen jaartal. En in de verschillende staten en staatjes waren die benamingen verschillend. Wie kon zo maar dadelijk uitmaken welke gebeurtenissen in die staten met andere in andere staten samenvielen. Voor de geschiedschrijver werd dat een warboel, waar niet uit te komen was.

De oude Grieken vonden uit, dat men één vast punt moest zoeken en daaraan de jaren aftellen en zij stelden als vast punt het eerste officiële jaar van de Olympische spelen; zij spraken dus b.v. van het derde jaar van de vijfde olympiade.

De Romeinse geschiedschrijvers deden dit na in zoverre zij als vast punt namen: het jaar van de stichting van Rome. Zij spraken b.v. van het jaar 223 van de stichting van Rome.

„DE GILDETRON”, periodiek, uitgave van het Bestuur van de Kring „Het Kwartier van Oirschot”, aangesloten bij de Federatie van Noord-Brabantse Schuttersgilden. REDACTEUR: C. A. B. A. M. SCHADE, te Moergestel. ASSISTENT-REDACTEUR H. A. J. VAN ERVE, te Moergestel. ADMINISTRATIE: M. A. P. ADRIAANSEN, Kloosterlaan 9, te Goirle. TYPOGRAFISCHE VERZORGING EN ADVERTENTIËN: Drukkerij-Uitgeverij „De Hoop”, Hoogvensestraat 163, te Tilburg, Tel. 25444. ABONNEMENTEN voor niet-Gildebroeders f 1,50 per jaar.

Maar toen Rome's macht afbrokkelde en de tot dusver weinig ontwikkelde onderworpen volken ontwaakten en ook begonnen te schrijven, wisten zij ook met hun tijdrekening geen raad. Zij lieten iets gebeuren b.v. in het derde regeringsjaar van koning Chilperik of van hertog Dagobert.

In de zesde eeuw van onze jaartelling heeft een monnik, Dionysius genaamd — hij noemde zich zelf Dionysius Exiguus, dat is: de geringe — het denkbeeld opgevat om als vast punt in de geschiedenis de geboorte van Christus te nemen. Terecht meende hij, dat daar het keerpunt lag tussen de oude en nieuwe geschiedenis. Hij zette zich aan de zware arbeid. Hij begon te vergelijken, te ordenen, te passen en meten, te tellen en cijferen.

Echt monnikenwerk was dat. Eindelijk meende hij als het geboortjaar van Christus te kunnen vaststellen: het jaar 854 van de stichting van Rome.

Nu begint de Evangelist Lucas (2, 1, 2) zijn verhaal over Christus aldus: „Het trof juist, dat in die dagen vanwege keizer Augustus een besluit werd uitgevaardigd, dat de bevolking van heel zijn wereldrijk zou werden ingeschreven in de (belasting)lijsten. Deze inschrijving had al, toen voor de eerste keer, plaats gehad ten tijde dat Quirinus militair gezagvoerder was over Syrië.

De namen van Augustus en Quirinus zijn ook in de tijdrekening van Rome vastgelegd. Zo staat het ook met de koning Herodes, die bij de Evangelist Mattheus vermeld wordt ter gelegenheid van de Aanbidding der Wijzen uit het Oosten. Bovendien is er nog een oud gegeven over de kindermoord van Bethlehem.

Maar..... toen men alles naging en

vergeleek, kwam men door nauwkeurige, vrij ingewikkelde redeneringen tot de bevinding, dat de geleerde Dionysius zich toch enkele jaren vergist had, en dat Christus' geboorte (het feit) heeft plaats gehad $\pm$ zes jaar vóór Christus' geboorte (het vastgestelde jaartal).....

Lucas heeft het verder over een decreet van keizer Augustus, dat heel de bewoonde wereld (het Romeinse gebied is daarmee bedoeld) zou worden ingeschreven, natuurlijk in bepaalde registers. Dat waren wel de registers, die moesten dienen voor een mogelijke belasting-aanslag. De Romeinen kenden indirecte belastingen, als haven-gelden, weide-gelden, tollén. De inners van deze indirecte belastingen, aan grote verenigingen verpacht, waren de in de evangeliën zo dikwijls vernoemde tollenaars.

Als directe belasting was geen inkomsten- wel een vermogensbelasting bekend. En hiervoor was een soort van bevolkingsregister noodzakelijk.

De Romeinen lieten deze lijsten overal opmaken, zoals dat in de afzonderlijke deelstaten gebruikelijk was en de zaak uitvoeren door de militaire commandant van de landstreek. Bij de joden werd de lijst bijgehouden in de plaats van oorsprong.

Zo kwam het, dat Joseph naar Bethlehem moest, want hij had op te geven de staat van zijn gezin en zijn vermogen. Lucas verhaalt verder: „Weldra waren nu allen voor de inschrijving in beweging, eenieder in de richting van zijn plaats van herkomst. Ook Joseph, als zijnde van huis uit een afstammeling van David, trok met dat doel heen naar Gallilaea uit de stad van Nazareth naar de stad van David genaamd Bethlehem en gelegen in Judaea. Hij was

GULF-motoroliën en doorsmeervetten

volgens officiële
smeerschema's

VOOR ALLE MERKEN TRACTOREN EN LANDBOUEMACHINES

N.V. Oliehandel v.h. Van Vollenhoven & Smulders

NIEUWLANDSTRAAT 41 — TELEFOON K 4250 — 23620 — TILBURG

daarbij vergezeld van zijn vrouw Maria, die zwanger was. Juist terwijl zij daar vertoefden, brak voor haar de dag van het baren aan. En zij bracht haar Zoon ter wereld, haar eerstgeborene”.

De afstand Nazareth—Bethlehem bedroeg 150 kilometer, dat is ongeveer de afstand van Den Bosch naar Maas-tricht. Over die tocht moesten zij verscheiden dagen doen. Want hij gebeurde te voet of hoogstens hadden onze reizigers de beschikking over een pak-ezeltje. Zij overnachtten in woningen van bekenden, of, meer waarschijnlijk, in de publieke herberg, zoals de stadjes die een hadden ten gerieve van door-trekkende vreemdelingen. In zulk een herberg, eigenlijk een overdekte, maar verder open galerij van kleine vertrek-ken rond een binnenplaats met een waterput, zorgde men voor zijn eigen eten en had kosteloos water voor mens en dier. In het enige dergelijke vreemdelingenverblijf — bij de evangelist staat: **het** logement of **de** herberg — konden de reizigers, om welke reden dan ook, misschien omdat het vol was, misschien om de schamelheid of de zorgelijke toestand van de vrouw, geen plaats krijgen. En ze moesten hun in-

trek nemen in een van de holten in de rotsen, die dienden voor stalling van vee.

Zo krijgt wat de evangelist verder zegt, een heel duidelijke zin: „Ze omzwachtelde Hem en legde Hem zo neer in een voederbak: binnen het vreemdelingen-verblijf namelijk stond hun geen ruimte ter beschikking”.

Ontdaan van de franjes, die een godsdienstige fantasie er om heen heeft geborduurde, wordt dit verhaal in zijn eenvoudige, nuchtere realiteit voor de volwassene nog schoner en aangrijpender. En het zal bij hem stellig niets van zijn religieuze waarde en waardering inboeten. De menswording van God de Zoon, die brengt wezenlijk een wending in de geschiedenis der mensheid, al speelt zij zich af in een simpele op-eenvolging van gewone voorvallen. En ons persoonlijk heil begint daár.

Onze schutters treden stellig op de geïenk-dag van dat alles dragende wereldfeit met eerbied de Christus nader, en verdiepen zich wel even in het mysterie, en heffen zich omhoog uit de walm van alledag.

Gildebroeders, een Zalig Nieuwjaar
Hilvarenbeek.

Dr. P. C. DE BROUWER.

kerkelijke kunst

J. a. VERBUNT

edelsmeedwerk

paramenten

vlaggen

vaandels

langestraat 27
telefoon 21950-51
tilburg

Een Kerstnacht te 's Hertogenbosch in de 17e eeuw

Jhr. Mr. R. A. van Rijckevorsel

Het mag van algemene bekendheid worden geacht en het behoeft ook geen nader betoog, dat de toestanden in Noord-Brabant in de 17e en 18e eeuw voor onze voorouders verre van rooskleurig waren. Gedurende de gehele tachtigjarige oorlog was Noord-Brabant het strijdtoneel geweest; steden en dorpen waren bij herhaling belegerd, veroverd en berend. Het platte land had eveneens veel geleden van de voortdurende krijgstochten. Bij het onderwijs was een grote achteruitgang ingetreden, doordat vele klooster- en kapittelscholen en andere inrichtingen van onderwijs waren gesloten en andere minder werden bezocht. Vanzelfsprekend had ook de algemene welvaart hieronder te lijden en daardoor was het bijna ondoenlijk het herstel ter hand te nemen en de gevolgen van de langdurige oorlog te boven te komen.

De toestanden op staatkundig gebied waren evenmin zoals zij behoorden te zijn en de uitoefening van het katholiek geloof, waaraan de overgrote meerderheid der bevolking was getrouw gebleven, werd op vele wijze belemmerd, waardoor ook de gilden in de klem kwamen. In de 17e eeuw hadden deze belemmeringen nog dikwijls een gewelddadig karakter, doch in de eeuw, die daarop volgde, trad een zekere verbetering in, doordat men zich nederlegde bij de bestaande toestand, mits de nodige boeten werden voldaan en de verschillende beperkingen werden geduld.

Het gebeurde in de Kerstnacht van 1653 te 's-Hertogenbosch is wellicht een sprekend en tegelijk zeer treffend voorbeeld van de omstandigheden, waaronder in het bijzonder in de 17e eeuw de bevolking van het huidige Noord-Brabant gebukt ging. De lezers van de Gildetrom zullen, naar wij hopen, hierin belang stellen.

De stad Den Bosch was 14 jaren tevoren, en wel in 1629, gevallen en onder de macht der Staten gekomen. Noch de edelmoedige gezindheid van de Stedenwinger, de veroveraar der zo dikwijls belegerde vesting, Prins Frederik Hen-

drik, noch de goede bedoelingen zijner echtgenote, Prinses Amalia van Solms, konden voorkomen, dat minder gematigde elementen veel macht verkregen, hetgeen aanleiding gaf tot velerlei moeilijkheden.

Zoals ook elders gebeurde, werden de kerken en kloosters in beslag genomen. Voor de vrouwenkloosters werd echter een uitzondering gemaakt. Deze mochten blijven voortbestaan, mits geen novicen aannemende. Zodoende zouden zij uitsterven.

Onder de vrouwenkloosters te 's-Hertogenbosch werd ook gerekend het Groot Begijnhof, dat gebouwd was op het terrein van de tegenwoordige Parade. Het is daar, dat in 1653 de gebeurtenis heeft plaats gehad, die het onderwerp is van deze regelen en die zo voortreffelijk wordt geschreven in het uitstekende werk van J. C. A. Hezemans: „'s-Hertogenbosch van 1629—1798”.

Twee personen treden in dit verhaal op de voorgrond, namelijk de twee stadhouders of gevolmachtigden van de Hoogschout van de stad en Meierij, aan wie de zorg voor de naleving der wetten en plakaten was opgedragen.

Deze stadhouders, hoge politie-ambtenaren dus, waren genaamd Ackersdijck en Wijlick en beiden hebben een rol gespeeld bij het gebeurde op Kerstmis van 1653.

„Op Kerstnacht”, zo verhaalt ons Hezemans, „vergaderden zich achter de hoge muren van het Begijnhof de Katholieken in groten getale. Te middernacht werd er met al den luister, die de omstandigheden toelieten, de Kerstmis gezongen; ongezien slopen zij in het duister de poorten binnen en, waren de Missen geëindigd, dan werd het kindje van Bethlehem in een prachtige kribbe gelegd en, terwijl de eeuwenoude kerstliederen door de Begijnen aangeheven werden, naderden de aanwezigen de kribbe en raakten ze aan, zodat zij in beweging bleef. Dat was het Kindje wiegen, een overoud godsdienstig gebruik, dat zoowel aan de hoven der koningen als in kerken en kloosters in zwang was en tegenwoordig nog te Bethlehem bestaat.

Dit was verraden en Ackersdijck wilde het Begijnhof overrompelen te midden dier plechtigheid, maar kwam te laat; eerst te twee uren 's nachts verscheen hij, toen de Missen waren afgelopen en de grootste menigte zich reeds verwijderd had.” Hij trof daar nog vele katholieken aan en vond het kribbetje met het beeldje. Terstond nam hij deze in beslag en liet het Begijnhof door zijn stokknechts bezetten.

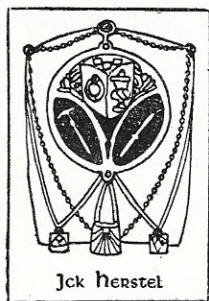
„Maar”, zo vervolgt Hezemans, „terwijl dat geschiedt tussen eene onbeschrijfelijke ontsteltenis en verwarring, daar gaat aan de andere zijde van het Hof een nog grooter gedruisch en geschrei op.

De Stadhouder Wijlick, aan wien ook de Kerstmis verraden was, drong daar

binnen met zijne knechten en hellebardiers en bevond zich, tot zijn niet geringe teleurstelling, tegenover Ackersdijck, die hem was voor geweest; toen hij kwam, waren de begijnen in heur gewone bidplaats en daartegen kon niets door hem gedaan worden.”

Het politiepersoneel van Ackersdijck, genaamd de „Dienaren van den corten stocke”, bleef daarop in het Begijnhof gelegerd en ten einde van hen bevrijd te worden richtten de Begijnen enige dagen daarna een request tot de Hoogschout, aanvoerende dat zijn stadhouder Ackersdijck zonder dienst last en derhalve onrechtmatig had gehandeld. De stadhouder antwoordde hierop met een verweerschrift, waarin hij dit ontkende en in de schilderachtige taal van die tijd een beschrijving gaf van het gebeurde met de volgende woorden:

„Want sij Begijnen alsnu niet geweest en sijn in haar gewoonelyk morgen gebedt, oock niet alleen onder haer (= onder elkander). Maer sijn gestoort in eene bevondene over groote vergaderinge van verscheijde andere personen neffens haer. Oock niet des 's morgens bij schoonen daege. Noch op eenen ordinarisen gemeijnen dach. Maar des 's nachts ten twee uren op den kernsnacht. Segge niet in haer gewoonelyk degelycx morgengebert,..... maer in eene notoire verbodene paepsche exercitie. Namentlyck in het wiegen van het kindeken, twelck — als ijder een notoir — op den selven kersnacht bij die vande paepsche religie gepleecht wordt. Gelijck als aen het kribbeken met het inleggende wassche kindeken, bijstaende osse, eessel, schapen, engelen, herders, mandeken met lueren, Joseph met sijn gereetschap, als andere paepsche affgoderijen.” (Aan

Restauratie van Gildeschatten

Levering van Koningsschilden, medailles etc.

Erkend Goud- en
Zilverreparatie-inrichting **JOS. HEEREN**

Ringbaan Oost 62 – Telefoon 22437 – TILBURG

de behulpzaamheid van Drs. L. P. L. Pirenne, stadsarchivaris te 's-Hertogenbosch, zijn wij deze tekst verschuldigd, waarvoor wij hem onze oprechte dank betuigen).

Wat was nu de afloop? Wat waren de gevolgen voor de Begijnen? zal men vragen. Hezemans zal het ons zeggen: „Ackersdijck kon niet bewijzen, dat er Mis gedaan was en de rechtsgeleerden hielden, en ook de Bossche Schepenbank kleeft dit gevoelen aan, dat alleen het doen van de Mis onder het volle bereik der plakaten viel: een gemeenschappelijk gebed werd niet voor strafbaar gehouden.”

Toch geloof ik, dat er nog een andere reden was, namelijk de oprechte overtuiging bij de autoriteiten, die over deze zaak te beslissen hadden, dat het wiegen van het Kindje onmogelijk staatsgevaarlijk kon zijn.

Er is nog een interessante bijzonderheid met de Stadhouder Wijlick, ook wel geschreven Wijlich of Wilick.

Op 15 juli 1644, dus ruim een half jaar na Kerstmis 1643, kocht hij een huis aan de Parade, waarin hij reeds als huurder woonde. Dit was dus vlak bij

het Begijnhof, op de plaats van dit huis staat thans het Bisschoppelijk Paleis van 's-Hertogenbosch. Een merkwaardig toeval!

v. R.

Rooster Gildefeest 1959

Het Land van Cuyk zal de Kringdag houden in Vianen, doch datum nog onbekend. **Maasland te Den Dungen**, datum eveneens onbekend. **Oirschot** 12 mei te **Diessen, Sint Sebastiaan. Kempenland** bij Sint Willibrordus te **Tilburg** tussen half juni en half augustus bij gelegenheid van de tentoonstelling „Hart van Brabant”.

Netersel, Sint Brigida, vraagt een vrij Gildefeest op 26 april, doch het is de vraag of dit zal worden toegestaan in verband met de Kringdag te Diessen op 10 mei.

Tenslotte is er reeds een **buitenlandse uitnodiging**, n.l. het Gilde Sint Joachim te Düren-Nord op 12 juli.

In het volgend nummer van de Gilde-trom zullen zoveel mogelijk gegevens van binnen- en buitenlandse Gildefeesten worden opgenomen.

RED.

VAN **A**DRESKAARTJES TOT **Z**EGELBOEKJES

Alles verzorgen wij op smaakvolle

wijze volgens moderne ontwerpen.

*Bindt met
vaste knoop
uw drukwerk
aan de Hoop*

de Hoop

Drukkerij en Uitgeverij

Hoogvensestraat 163

Telefoon 25444-23090

Feest bij „St. Mauritius” te Goirle

De beschermheer van het gewerengilde „St. Mauritius” te Goirle, de heer E. C. M. Peijnenborg-Hamers, vierde op 29 augustus l.l. zijn Zilveren Huwelijksfeest.

Op de receptie werd de beschermheer, alsmede zijn echtgenote en familieleden, hartelijk gefeliciteerd door afgevaardigden van het gilde en werd hem en zijn echtgenote een nuttig cadeau aangeboden.

Tijdens de receptie onderhielden de afgevaardigden zich met de echtgenote van de beschermheer, mevrouw M. C. A. E. Peijnenborg-Hamers, die verklaarde, dat zij zich zeer aangetrokken voelde tot het culturele leven.

De afgevaardigden van het gilde „St. Mauritius” knoopten dit in de oren en onlangs werd aan mevrouw M. C. A.

E. Peijnenborg-Hamers gevraagd, om als beschermvrouwe van het gilde te willen optreden, wat zij gaarne aanvaardde en dit met ingang van 1 januari 1959.

Vermelden wij nog, dat de heer E. C. M. Peijnenborg gedurende ruim twee en twintig jaar als beschermheer van het gilde optreedt, dan geloven wij ook te mogen zeggen, dat de titel van beschermvrouwe in goede handen is, waardoor het gilde weer een vordering heeft gemaakt en haar gaarne in haar midden zal opnemen.

Wij wensen de beschermvrouwe veel geluk en succes toe.

Namens het Gewerengilde „St. Mauritius”,

De Hoofdman:

M. A. P. ADRIAANSEN.

Een terugblik op de Kringdag te Oisterwijk

ZONDAG 15 JUNI 1958.

Dit was de dag, waarop het zo groots opgezette feest van de jaarlijkse Kringdag van „Kwartier Oirschot” zou worden gehouden; een datum, waarnaar met spanning en verlangen was uitgezien.

Vooraf voor het organiserende Gilde „St. Barbara” zou het een betekenisvolle, gewichtige gebeurtenis worden en aan een succesvol verloop van dit feest was haar dan ook alles gelegen.

Met de grootste nauwgezetheid en ontelbare zorgen en inspanningen waren

de voorbereidingen voor dit komend festijn getroffen en het Gilde „St. Barbara” was hoopvol gestemd dat het feest aan de verwachtingen in elk opzicht zou beantwoorden.

Geestdriftig en vreugdevol werd de hand gelegd aan de laatste werkzaamheden en eindelijk was het dan zover, dat de Gildebroeders van „Kwartier Oirschot” voor deze gewichtige demonstratie in Oisterwijk ontvangen konden worden.

Geheel Oisterwijk was op deze bijzondere dag in ware feeststemming en het weder paste zich hierbij schitterend aan. Een prachtig, veelbelovend Kringfeest mocht tegemoet gezien worden.

Met een plechtige Hoogmis, 's morgens om 10.30 uur, opgedragen in de kerk „St. Petrus Banden”, waarvoor alle Gilden waren uitgenodigd, werd deze dag begonnen.

Na afloop van deze H. Mis werden de Koningen en Hoofdlieden van de deelnemende Gilden door het Gemeentebestuur van Oisterwijk op het Raadhuis ontvangen; het was alleen maar jammer dat hierbij zo weinig Gilden vertegenwoordigd waren, hetgeen waarschijnlijk z'n oorzaak vond in het feit dat het zeer warm was en velen er tegen op zagen zover te gaan lopen nu er nog een zeer lange afstand voor de optocht voor hen te wachten stond. In het Raadhuis werden de aanwezige Koningen en Hoofdlieden een hartelijk welkom in Oisterwijk toegeproepen door de edelachtbare Heer Burgemeester, die het eveneens betreurde niet in de gelegenheid te zijn meerdere Hoofden en Koningen bij deze gelegenheid te mogen begroeten.

's Namiddags om één uur werd de stoet geformeerd en vertrok de optocht vanaf het kerkplein „St. Petrus Banden” door het dorp naar het Gildehuis van „St. Barbara” — „Klein Speyck”.

Het was een schitterende, prachtige en kleurrijke stoet en duizenden mensen waren toegestroomd om van dit schouwspel getuige te zijn.

Om circa 2 uur nam. arriveerde de stoet op 't feestterrein „Klein Speyck”, waar de vendelgroet werd gebracht en de edelachtbare Heer Burgemeester aan alle Gildebroeders een hartelijk welkom toeriep en bijzondere dank

bracht aan het organiserend Gilde „St. Barbara” voor alles wat gedaan werd om dit mooie feest mogelijk te maken. Na deze gulle welkomstwoorden van de Burgemeester van Oisterwijk werd het woord gevoerd door Hoofdman Kusters van „St. Barbara”, die zich gaarne aansloot aan de sympathieke woorden van de Burgemeester en zijn oprechte dank uitsprak voor de grote opkomst. Er waren namelijk 29 Gilden vertegenwoordigd.

In zijn dankbetuigingen betrok de Hoofdman eveneens de Jury-Leden, die zich zo spontaan beschikbaar gesteld hadden, alsmede de beide Harmonieën van Oisterwijk — „Asterius” en „R.K. Kunstkring”, die zo welwillend waren geweest deze feeststoet mede op te luisteren.

Na deze dankwoorden van Burgemeester en Hoofdman kon een begin gemaakt worden met de wedstrijden en de Gildebroeders van 29 Gilden hielden zich gereed om zich in een eerlijke, sportieve strijd met elkaar te meten.

Deze onderlinge wedstrijden brachten het volgende resultaat:

Beste orde in de optocht en schoonste geheel:

Gilde „L. L. Vrouw Broederschap”, Oirschot.

Grootste aantal deelnemers in de optocht:

Gilde „St. Sebastiaan en Barbara”, Moergestel.

Oudste Gildebroeder (Lidmaatschap):

Gilde „St. Willibrordus”, Wintelre.

Vendelen — Klasse A:

Gilde „St. Sebastiaan”, Oirschot.

Vendelen — Klasse B:

Gilde H. Sacrament”, Hulsel.

Vendelen — Klasse C:

Gilde H. Sacrament”, Hulsel.

Vendelen — Klasse C:

Gilde St. Barbara en Sebastiaan”, Moergestel.

Vendelen — Klasse C:

Gilde „St. Mauritius”, Goirle.

Groeps-vendelen — ten minste 4 personen:

Gilde H. Sacrament”, Hulsel.

Oudste Vaandel:

Gilde „St. Catharina”, Moergestel.

Schoonste Vaandel:

Gilde „St. Joris”, Middelbeers.

Oudste Standaard:

Gilde „St. Joris”, Tilburg.

Groepsfoto van het organiserende Gilde „St. Barbara” te Oosterwijk.

Schoonste Standaard:

Gilde „St. Mauritius”, Goirle.

Trommelen en Roffelen (Gilde-Trom):

Gilde „St. Willibrordus”,

1e en 2e prijs.

Trommelen en Roffelen (Lichte Trom):

Gilde „H. Sacrament”, 1e en 2e prijs.

Standaardrijden:

Gilde „St. Joris”, Moergestel, 1e prijs.

Gilde „St. Sebastiaan en Barbara”,

Moergestel, 2e prijs.

Schoonste Patroonheilige:

Gilde „O. L. Vrouw Broederschap”, Oirschot.

Mooiste Koningsschild na 1945:

Gilde „St. Sebastiaan”, Oirschot.

Oudste Koningsschild:

Gilde „St. Sebastiaan”, Hilvarenbeek.

Best onderhouden zilver:

Gilde H. Sacrament”, Hulsel.

Schoonste Papegaai:

Gilde „St. Joris”, Hilvarenbeek.

Korps Handboog op de wip:

Gilde „St. Sebastiaan”, Diessen, 1e pr.

Korps Handboog op de wip:

Gilde „St. Sebastiaan”, Lage Mierde, 2e prijs.

Verst komend Gilde:

Gilde „St. Sebastiaan”, Hoogeloon.

1e prijs Koning der Koningen:

Gilde „St. Mauritius”, Goirle.

Het verloop van dit mooie feest heeft aangetoond dat het Gildewezen weder-

om allerwege opbloeit en het Brabantse volk heeft blijk gegeven van medeleven met hun Gilden.

Voor het Gilde „St. Barbara” was het een grote voldoening een zo grote belangstelling voor dit door haar georganiseerde feest te mogen ondervinden en de zware en moeilijke offers die zij zich had opgelegd, werden door deze spontane medeleving wat dragelijker gemaakt.

Gilde „St. Barbara” voelde zich met deze opdrachtgeving zeer vereerd en nam zich dan ook voor alle middelen te baat te nemen om dit Kringfeest naar een blijvend succes te voeren.

Het door haar beoogde doel werd in werkelijkheid bereikt dank zij de grote hulpvaardigheid en vrijgevigheid van haar vele goede vrienden.

Zonder deze financiële hulp en offervaardigheid van deze goedgeefse vrienden zou het voor een Gilde als „St. Barbara” echter een onmogelijkheid geweest zijn een dergelijk groots opgezet Kringfeest op touw te zetten.

Om deze reden heeft het daarom wel zin eens te laten uitkomen, dat een Gilde, dat zich voor een dergelijke moeilijke opdracht geplaatst ziet, zeer zeker recht heeft gesteund te worden door Hoofdbestuur en alle Gildebreders uit het Kwartier Oirschot”.

Een Kringdag organiseren en tot succes voeren, in het belang van het gehele Gildewezen, is, wij weten het nu uit ervaring, een zware opgave, die zonder morele en financiële steun van de gehele Kring, voor het betreffende tekent.

Tengevolge van de toevallig gunstige financiële toestand van het Gilde „St. Barbara” en de spontane medewerking en steun van haar talrijke vrienden, kon dit feest een gunstig resultaat bereiken, maar, — en dit moet gezegd worden, — waren deze hulpmiddelen niet aanwezig geweest, de uitslag zou zeer twijfelachtig geweest zijn.

Resumerend stemt het ons tot voldoening dat Oisterwijk dit mooi geslaagd feest heeft mogen beleven en in het bijzonder dat het aan Gilde „St. Barbara” gelukt is haar zware taak met succes te bekronen tot heil van het gehele Brabantse Gildewezen.

JOS KOSTERS.

de Gildetrom

Gildebroeders, ons blad bestaat thans meer dan 4 jaren, en er is een poging gedaan door het Bestuur van de Federatie van Brabantse Schuttersgilden er een algemeen Gildbeblad van te maken voor de hele Federatie. Zoals U reeds in dit nummer hebt kunnen lezen komt de Federatie met een nieuw blad uit, waaraan ondergetekende zeer zeker zijn medewerking zal geven, doch de Gildetrom blijft als orgaan van de Kring Het Kwartier van Oirschot gehandhaafd. De Kringvergadering op 15 november heeft zich hier unaniem voor verklaard, doch de woorden van de Heer H. A. J. van Erve waren zeer duidelijk.

Immers, men kan gemakkelijk een eigen periodiek wensen, doch als er ieder jaar enige honderden guldens bij moeten, is het op den duur geen aantrekkelijke zaak. Willen dus de Gildebroeders van de Kring Het Kwartier van Oirschot de Gildetrom handhaven, dan zullen er op korte termijn zoveel abonnementen moeten binnenkomen, dat wij tenminste de kosten eruit kunnen halen, zonder nog maar één cent te verdienen.

De abonnementsprijs van f 1,— kan toch geen bezwaar zijn, en als alle Gildebroeders van ons Kwartier meededen, was de Gildetrom gezond. De Kring telt ongeveer 1200 Gildebroeders, en er zijn 600 abonnementen. Wanneer gij niet wilt dat ons Gildeblad naar de Federatie verhuist, toon dan uw bereidwilligheid om ons krantje in leven te houden.

Daarnaast zou ik een woord van aanbeveling willen spreken ten aanzien van het nieuwe Federatieblad. Ik kan mij voorstellen dat Gildebroeders met plaatselijke belangstelling geen interesse hebben in de gebeurtenissen in de andere delen van ons gewest, aan de andere kant zullen er ongetwijfeld Gildemannen zijn, die graag op de hoogte willen wezen van het wel en wee van onze Brabantse Gilden. Ik kan dan ook niet nalaten onze Gildebroeders op te wekken een abonnement te nemen op het nieuwe tijdschrift „De Schuttersgilden”, hetgeen iedere twee maanden voor f 2,50 per jaar in uw bus valt.

Blijkt in de toekomst dit Federatieblad voor ons een succes te zijn, waarbij de Gildetrom overbodig zou worden, dan is het nog tijd genoeg om ons Gildeblad bij de Federatie onder te brengen.

Wij moeten afwachten wat de toekomst ons brengt, doch als goede Gildebroeders wensen wij het nieuwe Federatieblad een vlotte start en de Hoofdredacteur Jos H. J. Schroeders veel succes met zijn ongetwijfeld niet lichte taak.

C. A. B. A. M. SCHADE.

Gevonden

Op het feestterrein bij gelegenheid van de Kringdag van Sint Barbara te Oisterwijk is gevonden een goudvergulde herinneringsmedaille bij gelegenheid van het 25-jarig Regeringsjubileum van H. M. Koningin Wilhelmina. Ongetwijfeld zal de eigenaar prijs stellen op terugbezorging, waartoe hij contact moet opnemen met de Ondervoorzitter van de Kring, C. A. B. A. M. Schade, te Moergestel, tel. 370.

DE PRIOR IS KONING

Dr prior van het kruisherenklooster Sint Agatha bij Cuyk aan de Maas, is lid van het Cuyks schuttersgilde. Zo wil het de traditie. Dit jaar heeft prior drs. P. Peeters Weem zich in het gilde van Sint Agatha tot koning geschooten. Hij is de eerste prior, wie deze hoge eer te beurt valt sinds 1775, toen prior F. W. Loverix voor de derde maal koning en daardoor keizer van het gilde werd. In vol zilveren koningsornaat geniet de huidige prior van Sint Agatha op de trappen van het Cuykse stadhuis van zijn schutterstriomf. De grootste zilveren plak van zijn vorstelijke uitmonstering is de bijna twee eeuwen oude keizersplakket van prior Loverix.

VERGADERING van de Federatie van Brabantse Schuttersgilden op 13 december, in het Oranje-Hotel te Eindhoven.

Het voornaamste punt was het **opzetten van een Federatieblad**, waartoe de Federatiesecretaris reeds het nodige had voorbereid. Tot op heden bestond er een gestencilde mededeling in de Kring Maasland, en de Gildetrom sinds vier jaren in de Kring Het Kwartier van Oirschot. Aanvankelijk was er ook over gedacht om de Gildetrom op te nemen in het Federatieblad, doch voorlopig voelden de Gildebreeders uit de Kring Het Kwartier van Oirschot hier niets voor, daar zij weinig belangstelling koesteren voor Gildenieuws uit de andere kant van de provincie. Mogelijk kan in de toekomst dit standpunt

nog gewijzigd worden, doch het verschijnen van het Federatieblad per 15 januari is thans een feit.

Het periodiek zal heten „**De Schuttersgilden**”, en kost f 2,50 per jaar bij een verschijnen van iedere twee maanden met 12 pagina's druk. Donateurs betalen eveneens f 2,50, particulieren f 3,50, en steunabonnementen f 5,—. De redactie is als volgt samengesteld: Jhr. Mr. R. A. van Rijckevorsel te Berlicum (Federatie).

G. van Boekholt te Boxmeer (Land van Cuyk).

E. Gerrits te Berlicum (Maasland).

Alph. Nissen te Helmond (Peelland).

C. A. B. A. M. Schade te Moergestel (Kring Oirschot).

Mathieu van der Voort, Eindhoven (Kempeland).

Jaarvergadering Kring Het Kwartier van Oirschot

op 15 november te Oisterwijk.

Om 4,30 opent voorzitter *Luyten* in het Gildehuis van Sint Barbara te Oisterwijk de jaarlijkse Kringvergadering met de Christelijke groet, en dankt de Hoofdman *Jos Kosters* voor de geslaagde Kringdag, en de gastvrijheid op de jaarvergadering.

Vervolgens leest de Heer van *Gils*, secretaris van de Kring, de notulen voor van de Kringvergadering 1957 in Concordia te Hilvarenbeek.

Daarna wordt het *Koperen Jubileum* herdacht van *Mevrouw Smulders-Beliën*, Burgemeester van de gemeente Middel-, Oostel- en Westelbeers, beschermvrouwe van de Kring. De belangstelling op de feestdag zelf was overweldigend, en ook de Gilden lieten zich niet onbetuigd om hun beschermvrouwe te eren.

De Heer *v. d. Loo* van Sint Barbara, Oirschot, vraagt of het nodig is de notulen voor te lezen, daar deze in de Gildetrom opgenomen zijn. De voorzitter antwoordt dat van het oude gebruik niet kan worden afgeweken.

Kasverslag van de *Penningmeester J. van Loon*. Het batig saldo blijkt te zijn f 127,02 plus nog f 100,— op de Boerenleenbank. Ter vergadering worden de boeken nagezien door de Heren *Th. Michelbrink*, *Hulsel*, en *P. Liebrechts*. *Vessem*, welke zich met het gevoerde beleid volledig accoord verklaren.

De Voorzitter deelt nog mede, dat de Federatie van Brabantse Schuttersgilden, waarbij de Kring is aangesloten, met de contributie niet meer rondkomt. Deze bedroeg voorheen f 1,—, en zal thans f 2,— moeten worden. De vergadering gaat hiermede accoord.

Vervolgens komt aan de beurt de benoeming van nieuwe bestuursleden. Dit jaar is uitsluitend aan de beurt voorzitter *Willem Luyten*, welke bij acclamatie wordt herbenoemd.

Vervolgens komt de vraag aan de orde of een *slapend Gilde* ook nog recht kan doen gelden.

Hierover ontspint zich een rumoerige discussie, waaraan een eind wordt gemaakt door de Voorzitter, die de mening toegedaan is dat het Gilde eerst maar eens wakker gemaakt moet worden voordat er kan worden gepraat.

Ook de *overleden Gildebroeders* in het afgelopen jaar werden niet vergeten, en voor de zielrust werden door de aanwezigen vijf Onze Vaders en vijf Weesgegroeten gebeden.

In 1959 zal een grote *tentoonstelling* worden gehouden in *Tilburg*, waaraan alle mogelijke festiviteiten en attracties zullen zijn verbonden. Men heeft ook gemeend de Gilden hierin te moeten betrekken, hetgeen voor Sint Dionysius aanleiding was om bij monde van de Heren *v. d. Poel* en *Jacobs* een Federatiedag aan te vragen. Dit zal de voorzitter in de Federatievergadering brengen, hopelijk met succes.

Nu komt de *Kringdag 1959* aan bod. Hier was om geloot, doch het Gilde (Sint Joris, Oirschot) dat aan de beurt was wilde zich terugtrekken.

De Heer *v. d. Loo*, Sint Barbara, Oirschot, wij de Kringdag overnemen, doch de Heer *Kosters* van Sint Barbara, Oisterwijk, meent dat de loting moet worden aangehouden. Daar er nog verschillende andere Gilden ambitie blijken te hebben voor de Kringdag 1959, wordt besloten opnieuw te loten. Sint Sebastiaan, Diessen, komt als nummer een voor de dag, en vraagt als datum 10 mei.

Dan komt Sint Ambrosius, Hooge Mierde (1960), Sint Sebastiaan, Oirschot (1961), Sint Barbara, Oirschot (1962), H. Sacramentsgilde, Hulsel (1963), Sint Sebastiaan, Goirle (1964). Met de datum van 10 mei kunnen Bestuur en leden zich verenigen, en verheugen zich bij voorbaat op een mooie Kringdag in Diessen.

Het Gilde *Sint Brigida*, Nettersel, wil in 1959 gaarne een vrij Gildefeest organiseren. De Voorzitter heeft hiertegen geen bezwaar, wanneer dit vrij Gildefeest tenminste drie weken na de Kringdag wordt gehouden. De datum 14 juni is voorgesteld, doch moet nog door het Bestuur van de Kring nader worden goedgekeurd.

Dan komen *mededelingen* en *rondvraag*, welke zoals gewoonlijk het langst duren van het hele programma.

Naar voren komt dat het niet gewenst is om tamboers boven de 18 jaar muziektrommen te geven. Een andere suggestie uit de vergadering is op ieder concours tenminste drie bomenkruisbogen-op-wip te plaatsen. Voorts zijn de Gildebroeders het er niet over eens of er wel of geen proefschot mag worden gelost.

Dan komt de *Gildetrom* ter tafel. De Federatie-secretaris, *Jos Schroeders*, wil met een aantal medewerkers een Federatieblad uitgeven, en eventueel de Gildetrom daarin opnemen. Hier is de vergadering unaniem tegen gekant, doch de Heer van Erve, Moergestel, zegt zeer terecht dat de Kring dan ook zijn eigen blad volledig moet betalen. Evenals de Heer *Kosters* van Sint Barbara, Oisterwijk, wil hij de abonneementen verplichtend zien, en op deze wijze het blad gezond maken.

De Heer *v. d. Berg*, Goirle, stelt voor 10 cent per maand te heffen en dan de leden het blad gratis thuis te sturen.

De Heer *Jacobs*, Tilburg, wil toch wel contact met de organisatoren van het nieuwe Federatieblad. De Voorzitter zegt echter, dat in de buurtdorpen weinig belangstelling voor deze Gildekrant zal bestaan, daar er weinig interesse is voor Gildenieuws van zo ver weg. Staande de vergadering wordt met algemene stemmen besloten de *Gildetrom* te handhaven als periodiek van de Kring Het Kwartier van Oirschot.

Intussen weer een *huldiging*: De 85-jarige *Barthe Dirks*, die op 13 oktober 1955 onderscheiden werd met de Eremedaille verbonden aan de Orde van Oranje-Nassau, schoot Koning bij het Gilde Sint Sebastiaan te Diessen. Hij is nu ruim 42 jaar lid van het Gilde, waarvan de laatste 18 jaar als Deken. En dan op 85-jarige

leeftijd Koningschieten: dat zijn nog eens Gildebroeders.

Schietcommissie. In de vacature *Jan van Berkel*. Tilburg (Geweer), wordt voorgesteld de Heer *Kees van Berkel* te Hoogeloon.

De Hoofdman van Sint Barbara, Oisterwijk, Jos Kusters, beklaagt zich over het feit, dat het Kringbestuur niet van tevoren contact heeft opgenomen, zodat zij alles op eigen houtje hebben moeten doen. Hier is een misverstand in het spel daar het Kringbestuur gewacht had op een uitnodiging naar Oisterwijk te komen. Dit moet voortaan in onderling overleg worden geregeld.

Adviseur Kruisboog op doel. Voorgesteld de Heer G. Bruurs van het Sint Ambrosiusgilde te Lage Mierde.

Lage Mierde vraagt een *vrij Gildefeest* ter ere van Jos Maas, 35 jaar Hoofdman, en 50 jaar Gildebroeder. Men had gedacht in september 1960. De aanwezigen hebben geen bezwaar, doch het Bestuur kan nog niets toezeggen, daar het niets afweet van de Federatieplannen.

De Heer *van Lieshout* van Sint Joris, Tilburg, deelt mede dat op de Kringdag te Oisterwijk geen notitie werd gemaakt van kruisboog-opdoel. In de regel is het aantal doelen te klein, hij wil er tenminste twee, liefst drie.

Hoofdman Kusters van Sint Barbara, Oisterwijk, vraagt of het werkelijk wel nodig is dat de prijzen van zilver zijn. Het Kringbestuur antwoordt zonder meer: ja.

De Heer *Seegers* van Sint Dionysius, Tilburg, vindt dat de Gildetrom niet regelmatig verschijnt. Dit is ook zo, doch de Heer *Seegers* dient te bedenken dat het blad door amateurs wordt uitgegeven en de copie met de grootste moeite in de regel nog veel te laat binnenkomt. Voorts vraagt spr. een *definitieve Kringdatum*. Dit is niet altijd makkelijk te regelen, doch in de regel valt de Kringdag in mei, en de Kringvergadering in oktober. Ook heeft spr. nog opmerkingen over *opgelegd schieten*, waarop de *Voorzitter* antwoordt dat de Schietcommissie in een reglement hierin moet voorzien.

De Heer *v. d. Loo* van Sint Barbara, Oirschot, vindt dat het Koningskruis apart moet worden verschoten. De mening over geen corps en wel corps lopen nogal uiteen. De *Voorzitter* verwijst naar het reglement. Vervolgens schieten van een *Gilde met een wapen*: Corps wel, per-

soeneel niet nodig. Ook hierover verschillen de meningen. De *Voorzitter* wil een zo uitgebreid mogelijk schietreglement waarin al deze vragen worden beantwoord.

De Heer *van Nunen, Oirschot*, vraagt een Landjuweel 1963, vanwege een belangrijk jubileum. De *Voorzitter* zal dit in de Federatievergadering brengen.

De Heer *Michelbrink, Hulsel*, meent dat op de Kringdag niet alle prijzen uitgereikt zijn volgens het boekje.

De Heer *Kruissen* van Sint Sebastiaan, Goirle, wijst op de gevaarlijke doelen aan de bosrand te Oisterwijk.

De Heer *Dirks*, adviseur van de Kring voor het standaardrijden, zal contact opnemen met dr. Roelvink te Oirschot, teneinde een nog betere samenwerking te verkrijgen.

De Heer *Smits*, Keizer te Oirschot, vraagt of het Kringbestuur contact wil opnemen met andere Kringen voor Juryspreiding. Dezelfde spreker vraagt hoe het staat met de *vendeliërsklassen*, waarop de Heer *A. Rijnen*, Moergestel, hem van antwoord dient.

De Heer *Abrahams*, Hilvarenbeek, is geen voorstander voor lang trekken, zoals b.v. in Oisterwijk het geval was.

Vele Gilden willen op een Gildedag de hele gemeente laten genieten van de kleurige stoet, doch dikwijls vergeet men dat er ook veel oudere mensen bij zijn voor wie het een hele opgave is een uur of meer te trekken.

De Heer *Jos Maas* te Lage Mierde, wil twee doelen op kruisboog, en twee op de handboog. De Heer *C. v. d. Berg*, Koning van het Gilde Sint Mauritius te Goirle, brengt dank aan de Overheid van het Gilde Sint Barbara te Oisterwijk, voor de mooie dag en de prachtige zilveren schilden.

De *Voorzitter* dankt de vergadering voor het ordelijk en prettig verloop, het betalen van de contributie, en het abonnement op de Gildetrom, en hoopt oprecht, nu hij herstemd is, zijn beste krachten te kunnen geven aan het welzijn van de Kring. Tevens dat Netersel een vrij Gildefeest zal krijgen, en Tilburg een Federatiedag.

De *Voorzitter* eindigt met de Christelijke Groet en wenst iedereen wel thuis, hetgeen wel nodig was, want het was knap laat geworden.

RED.

Voor wie zijn de prijzen ?

Naar aanleiding van het artikel onder bovenstaande titel in de „Gildetrom”, 4e jaargang no. 10, heb ik gemeend hierop als volgt te moeten reageren.

Met de bemerking van de Heer Jan van de Mortel, dat persoonlijk behaalde prijzen in het algemeen eigendom van de

winnaars worden, kan ik mij in genedele verenigen.

Als de Heer van de Mortel stelt, dat slechts prijzen, behaald met gilde-attributen als zilver, perkamenten, gildevaan, standaard, oude trom en dergelijke, alsook de groepspreizen voor

schoonste geheel in de optocht, groeps-
vendelen enz. aan het Gilde komen, dan
durf ik daarnaast stellen, dat ook de
prijzen behaald bij individueel vende-
len, standaardrijden, trommen en schie-
ten eveneens aan het Gilde moeten ko-
men. Dit om de eenvoudige reden, dat
deze prijzen door de winnaars slechts
konden worden behaald door hun op-
treden **als lid van een Gilde**. Uitsluitend
door de inschrijving voor en het deel-
nemen aan een gildefeest van een gilde
„als geheel” was een gildebroeder in
staat een prijs te winnen. Het „Gilde”
moest in de optocht meegaan om voor
zijn vendelier, zijn standaardrijder, zijn
tamboer de gelegenheid te scheppen
aan de wedstrijden deel te nemen. Zon-
der deze medewerking van het „Gilde
als geheel” kon geen enkele gildebroe-
der zelfs mededingen naar een prijs. Hij
is dus aangewezen op zijn „Gilde”,
waarvan hij een der samenstellende
personen is. Hij treedt op als „verte-
genwoordiger van zijn Gilde” bij elke
wedstrijd, waaraan hij deelneemt. En
nu zou de prijs, die hij „als vertegen-
woordiger van zijn Gilde” wint ineens
zomaar zijn **persoonlijk** eigendom, zijn
eigen bezit worden? Neen, dit is naar
mijn mening volkomen tegenstrijdig.

Het is onlogisch.

Dat de winnaar wordt beloond met het
voorrecht de door hem gewonnen prij-
zen te dragen, daarmee kan ik het wel
eens zijn. Het is een eer voor hem.

Evenwel wil het mij voorkomen, dat
het regelmatig dragen van gewonnen
prijzen er heel gemakkelijk toe leidt,
dat deze prijzen voortdurend in
zijn bezit zullen blijven. Daardoor is
het geenszins denkbeeldig te achten,
dat bij overlijden of uittreden van de
betrokken gildebroeder de bewuste prij-
zen niet naar het Gilde terugkeren. Dit
te meer daar zilveren schilden altijd

nog 'n bepaalde waarde vertegenwoor-
digen en nabestaanden o zo graag
deze prachtige stukken als aandenken
aan de overledene zullen willen behou-
den.

Niet elke gildebroeder neemt tevoren
de maatregelen, zoals de Heer van de
Mortel, dat de door hem gewonnen
prijzen (met zijn naam gegraveerd) na
zijn overlijden aan het gildesilver zullen
worden toegevoegd.

Overigens merk ik op, dat ook in deze
daad iets zit van „deze prijzen behoren
aan het Gilde toe”.

Ik houd mij er verder van overtuigd,
dat indien de mening op dit stuk van
de Heer van de Mortel ook de mening
was geweest van de gildebroeders in
de achter ons liggende eeuwen, de
prachtige zilverschatten van vele Gil-
den er heel wat soberder zouden uit-
zien.

Alle op dit stuk getroffen regelingen
ten spijt (die m.i. slechts werden ge-
troffen om meningsverschillen uit te
sluiten) blijf ik de vaste mening toege-
daan, dat alle gewonnen prijzen, met
inbegrip van de persoonlijke, aan het
Gilde behoren te komen.

Alleen de persoonlijke geldprijzen bij
het „personeel schieten” vormt een uit-
zondering, daar de deelnemende gilde-
broeder persoonlijk uit eigen middelen
het inleggeld voor deelneming aan de
wedstrijd betaalt.

Moergestel. H. A. J. van ERVE.

Wegens overvloed van kopij moest
een aantal artikelen blijven liggen tot
de eerstvolgende uitgave van ons blad

Red.

---

de Gilde viert!

De Gilde viert . . . . zo luidt de aanhef van een heel oud vaderlands lied. Ja, de Gilde viert, al naar dat te pas komt, maar als de feestklanken zijn verstorven en de vendels opgeborgen, herneemt het leven van alledag zijn rechten, het leven met zijn risico's op velerlei gebied.

Zorg er voor, dat U daar-
tegen zo veel mogelijk gedekt bent

en zoek deze dekking bij een instelling,
die reeds een mensenleeftijd lang heeft
bewezen, dat zij ieders vertrouwen verdient

Déze instelling:

VERZEKERINGEN
van de N. C. B.

Tilburg, Spoorlaan 50, Tel. 20080 (04250)

N.V. NOORD-BRABAND

Maatschappij van Verzekering op het Leven

1843 WAALWIJK 1843

KAPITAALVERZEKERING

STUDIEVERZEKERING

PENSIOENVERZEKERING

Een Gezellig Oudejaar

en een

Zalig en Gelukkig 1959!

wordt aan al onze lezers van harte toegewenst door de redactie,
de administratie en de drukkers van „de Gildetrom”.